

Ք Ա Ռ Ե Ա Կ Ն Ե Ր

Ինկած եմ յանախ բարձունքներէն՝ ցած,
 Սեֆերս անխնայ՝ փառերուն զարկած.
 Բայց ամէն անգամ, վիհին մէջէն խոր,
 Կառչած եմ նորէն երազի մը նոր:

Վայ՛լիւ համար կեանքն այս անցաւոր
 'Իրամ է հախ պէտք, յետոյ ժամանակ.
 Աւխարհի վրայ բայց ե՞րբ եղած է որ
 Երկունքն ալ փայլէն հաւատ ու ներգաւթնակ:

Ա՛խ, ե՞րբ դիզուեցաւ շուրջս այսօր
 Բարին դարձաւ չար, իսկ իրաւը՝ սուտ.
 Կեանքիս արեւը, վառ ու շողափայլ
 Ինչո՞ւ կորսնցուց հուրքն իր այսօրն շուտ:

Կ'ըսենք թէ մահը ճիշդ մըն է խաղաղ,
 Զայն դիմաւորել հարկ է միշտ անվախ.
 Բայց ինչպէ՞ս երթալ անվերջ հանգիստին,
 Կը շողայ արեւն երբ դեռ գէշի՞ք ին:

Տարբեր էր կեանքը զոր երազեցի,
 Տարբեր դէմքը իր՝ ցոյց տուած ինծի.
 Ի զուր է սակայն իր դէմ գանգաճիլ,
 Ու փախուստ փորձել նայուածքէն իր 'իլ:

1986

Գ. ՃԱՐՏԱՐ